

Υπόθεση: μπορούμε να συμπεράνουμε ότι – ασχημάτιστα προσώ-
ρας– κυφορείται η Δελφική ιδέα;

Αφήνω το θέμα της ιδεολογικής προέλευσης να εκκρεμεί (τις συγ-
γραφικές προσβάσεις, τα κειμενικά συμφραζόμενα), έως ότου επιστημανθούν και
εντοπιστούν τα (ζητούμενα) σημεία αναφοράς με συστηματικές και πει-
στικές εργασίες.

Οι συνοδοιπόροι

Στα περιοδικά *Λόγος* και *Οι Νέοι* και λιγότερο στη *Λύρα*, η παρουσία
του Σικελιανού φαίνεται έντονη και καθοριστική. Έμμεσα δε, συνάγε-
ται ότι γύρω του σχηματίζεται ένας κύκλος συνεργατών, τους οποίους
είναι χρήσιμο να υπολογίζουμε ως συνοδοιπορούντες. Με λίγο περισσότε-
ρη τόλμη μπορεί να τους θεωρήσουμε ως εξέχουσες τότε παρουσίες στα
γράμματα – τουλάχιστον ως υπόθεση εργασίας: ότι δηλαδή έχουν τη
συναίνεση της ‘ομογένειας’. Ας τους παρακολουθήσουμε συνεπώς:

Στον *Λόγο*, ο Μάρκος Αυγέρης δημοσιεύει το «*Laus Deo*»,⁴² ε-
κτενές και αυτό ποίημα 46 δεκαπεντασύλλαβων ομοιοκατάληκτων στί-
χων,⁴³ ο Κλέων Παράσχος το ποίημα «*Ψυχή*», 28 τετράστιχων στρο-
φών,⁴⁴ ο Τ. Παπατσώνης τα «*Nobilissimus*»,⁴⁵ και «*Υπέρ Χιόνα*», με 89
ενδεκασύλλαβους στίχους (τεύχ. 1, σ. 16-18).

Και πάλι στον *Λόγο*, ο Βάρναλης είχε δώσει τον προηγούμενο
χρόνο τέσσερα ποιήματα σε μορφή σονέτου, «*Πιεροτίνα*», «*Σερενάτα*»,
«*Φαντασία*», «*Κένταυροι*» (1917, τεύχ. 1, σ. 9-10), και συνεχίζει από άλλα
μετερίζια: στον *Πυρό* τον «*Αλκιβιάδη*» (Ιανουάριος 1918, τεύχ. 7), στον
Βωμό το «*Σε μια καλλιτέχνησα 1, 2*» (1918, τεύχ. 3, σ. 17 και 1919, τεύχ. 6,
σ. 57), στη *Νεολαία* το «*Μοιραίοι*» (1921 και αναδημοσίευση στον *Νουμά* 5/3,
1923, τεύχ. 772/3, σ. 174) και στη *Μούσα* το «*Αλητεία*» (1921, τεύχ. 5/17, σ. 73).
Όλα σύντομα ποιήματα, όχι πάντως γι' αυτό λιγότερο ενδιαφέροντα.
Να προσθέσουμε και το «*Λευτεριά*» (1922, *Μούσα*, τεύχ. 5/29, σ. 73) για το ι-
διαίτερο ενδιαφέρον που παρουσιάζει όπως θα δούμε παρακάτω.

42. «*Απόσπασμα*», όπως σημειώνεται.

43. Τεύχ. 1, σ. 7-8, και έπειτα, σε επόμενο τεύχος, η συνέχεια του με 20 δίστιχα
δεκαπεντασύλλαβα, με ζευγαρωτές ομοιοκαταληξίες. Επίσης στα *Γράμματα* [Αλε-
ξάνδρειας], 1919, σ. 13-15, vi, vii του «*Laus Deo*».

44. Περίεργο, αν σκεφθούμε το συνειδητά ‘μικρογραφικό’ του πνεύμα.

45. Με αυτό το όνομα/προσδιορισμό υπέγραφε τότε τα ποιήματά του, ενώ τις με-
λέτες του ως Τάκης Παπατζώνης. Δηλαδή ζ αντί σ.

